

Superstition in the Works of Vaasanthi

Dr. D. Maheswari, Pandian Educational Trust, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.11192223

Abstract

Vaasanthi is a great writer of Tamil literature. Her writing skills have been recognized when her literary works are viewed in the areas of feminism. Vaasanthi's was named Pankajam. She was born in Tumkur, Karnataka on 26.07.1941 to Viswanathan-Jayalakshmi. She graduated from the University of Mysore in English Literature and History. She holds a Master's degree from the University of Oslo, Norway. She also worked as an editor for the "India Today" Tamil edition for nine years and made a mark as a brave woman journalist in society. Many of her articles touch on various points like art, culture and politics, received serious attention and sparked debates during their publication. She has written many research articles and books on women-related issues. Tamil literature is seen as a time mirror reflecting the happenings in life. In literature, all the events happening in the society are presented to this society by the writers through their works like novels, plays and poems. Many women writers represent women in Tamil literature. Even many women writers have entered the pantheon of world literature because of their eminence in Tamil literature. Ambai, Anuradha Ramanan, Rajam Krishnan, Kutty Revathi, Tamilchelvi, Se. Kalpana, Bama, Indumati, Sivasankari, Ramanichandran, Madhumitha etc. are exposing society through their works on the terrible events that happen to women. They express the happenings in society through their characters in their works. Vaasanthi is one of the best women writers who projects female-centric problems in her works. Superstition is one of the great dangers that spoil the harmony of women. It spoils the society also. Vaasanthi has portrayed lots of effects that make women suffer in the name of superstition. Hence, the purpose of this research paper is to explore how women are affected by superstitions as expressed in the works of Vaasanthi.

Keywords: Superstition, Works, Vaasanthi, Tamil Writer.

References

- [1] Vaasanthi. Ellaigalin Vilimbil. Ganga Puthaga Nilayam, Chennai, First Edition - 1986.
- [2] Vaasanthi. Poyyil Pootha Nijam. Ganga Puthaga Nilayam, Chennai, 2002.
- [3] Vaasanthi. Veergalai Theedi. Vanathi Pathipagam, Chennai, First Edition, 1993.
- [4] Rabiuddin. Ninaiten Ezhuthukiren. Navamani Pathipagam, Chennai, 2010.
- [5] Tamil Proverbs. <https://dheivegam.com/tamil-proverbs/> Accessed on 25 April 2024.
- [6] Tolkappiyar, Tolkappiyam. Ilanpuranar Urai, Sarada Pathipagam, Chennai 14, 2010.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

வாஸந்தியின் படைப்பில் மூடநம்பிக்கைகள்

முனைவர் த. மகேஸ்வரி, பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.11192223

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் காலக்கண்ணாடியாகவே காணப்படுகிறது. இலக்கியங்களில் சமூகத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அனைவரும் அவர்களின் படைப்புகளான நாவல்களில், புதினங்களில், கவிதைகளில் இந்த சமூகத்திற்கு வழங்குகின்றனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். தமிழ் இலக்கிய உலகில் அவ்வையார் தொட்டு இன்றுவரை பல பெண் எழுத்தாளர்கள் சாதனைப் படைத்து வருகின்றனர். அம்பை, அனுராதா ரமணன், ராஜம் கிருஷ்ணன், குட்டி ரேவதி, தமிழ்ச்செல்வி, சே. கல்பனா, பாமா, இந்துமதி, சிவசங்கரி, ரமணிச்சந்திரன், மதுமிதா போன்ற பலர் பெண் சார்ந்து நடக்கும் கெடுமையான நிகழ்வுகளைத் தங்கள் படைப்புகள் மூலமாக இந்த சமூகத்திற்கு வெளிகாட்டுகின்றனர். தமிழ் எழுத்துக்களின் மூலம் சமூகத்தில் நடக்கும் நிகழ்வுகளைத் தங்கள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். மிகச்சிறந்த இப்பெண் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் முக்கிய இடம் வகிப்பவர் வாஸந்தி. பெண்கள் மூடநம்பிக்கைகளால், தங்கள் குடும்பம் சார்ந்த உறவுநிலைகள், பெண்களின் சாதனைகள், சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை போன்ற அனைத்து நிலைகளிலும் எவ்விதம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும், அதிலிருந்து மீள நினைக்கும் அவர்களின் எண்ணவோட்டத்தையும், அது சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் வாஸந்தி தம் படைப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் விதத்தை ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: மூடநம்பிக்கை, படைப்புகள், வசந்தி, தமிழ் எழுத்தாளர்.

முன்னுரை

வாஸந்தி மிகச்சிறந்த தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர். சிறந்த ஆய்வு நோக்கத்தில் இவருடைய இலக்கியப் படைப்புகளைப் பார்க்கும் பொழுது இவருடைய அற்புதமான எழுத்து திறமை அறியப்படும். வாஸந்தி இயற்பெயர் பங்கஜம். இவர் கர்நாடக மாநிலம் தும்கூரில் 26.07.1941 ஆம் ஆண்டு விசுவநாதன் - ஜெயலட்சுமி என்பவர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்துள்ளார். மைசூர் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் மற்றும் வரலாறு துறைகளில் பட்டம் பெற்றவர். நோர்வே நாட்டின் ஆஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைச் சான்றிதழ் பெற்றவர். இந்தியா டுடே தமிழ் பதிப்பு பத்திரிக்கையில் ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப்

பணியாற்றி சமூகத்தில் துணிச்சலான பெண் பத்திரிக்கையாளர் என்றும் முத்திரை பதித்தவர். கலை, கலாச்சாரம், அரசியல் என்று பல்வேறு புள்ளிகளைத் தொட்டு செல்லும் இவரது கட்டுரைகளில் பல, அவை வெளிவந்த காலத்தில் தீவிர கவனம் பெற்றதுடன் விவாதங்களையும் தோற்றுவித்தன. பெண் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பற்றி பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வறிக்கைகள் எழுதியுள்ளார். பல வெளிநாட்டு இலக்கிய அமைப்புகளின் அழைப்பின் பேரிலும் உலக எழுத்தாளர் மாநாட்டு சொற்பொழிவுகளுக்காகப் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தவர். வாஸந்தி கூர்மையான அரசியல் ஆய்வாளர். இவர் இந்தியா டுடேயில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தின் போது ஏற்பட்ட தமிழ் நாட்டு அரசியல் நிகழ்வுகளைத் தமது அரசியல் சார்பற்ற பார்வையுடன் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய புத்தகத்தைப் (Cut-outs, Caste and Cine Stars) பெங்குவின் (Penguin) பதிப்பகம் வெளியிட்டது பெரும் சிறப்பிற்குரியது. முற்போக்குச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட இவர், பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகள், மூடப்பழக்கவழக்கங்களை எதிர்த்து வாதிடவும், தனித்துவமாகச் சிந்திக்கவும் செய்தார். ஆசிரியர் வாஸந்தியின் குடும்பச்சூழல் காரணமாகவே இலக்கியம், அரசியல் ஆகியவற்றில் இயல்பான ஈடுபாடு ஏற்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

வாஸந்தியின் நூல்கள்

புதினங்கள்

1977 - சிறகுகள், 1978 - ஆர்த்திக்கு முகம் சிவந்தது, நரகத்திற்கும் சொர்க்கத்திற்கும் நடுவே, 1979 - ஒப்பந்தம், காலமெல்லாம் காத்திருந்து, நிழல்கள், நிஜங்கள், ப்ளம் மரங்கள் பூத்துவிட்டன, 1980 - மயக்கங்களும் சிலந்திக் கூடுகளும், மூங்கில் பூக்கள், யுகங்கள் மாறும் போது (மூடும் மேகங்கள்), 1981 - அந்திநேரத்து உதயங்கள், ஆகாச வீடுகள், எண்ணங்களை மீறி, சுருதி பேதங்கள், நிழலும் ஒளியும், மதுவுக்கு அழகிய கண்கள், வசந்தம் கடந்தது, 1982 - ஒரு மகளைத் தேடி, நான், பாதையோரத்துப் பூக்கள், மனிதர்கள் பாதிநேரம் தூங்குகிறார்கள், விடியலை நோக்கி, வீடு வரை உறவு (வசந்தம் கசந்தது), 1983 - இடைவெளிகள் தொடர்கின்றன, எல்லைக்கோடு, ஒரு சங்கமத்தைத் தேடி, குருட்டு நிழல்கள், சந்தனக் காடுகள் (பாதையோரத்துப் பூக்கள்), புதிய வானம், ஜனனம், ஜெய்ப்பூர் நெக்லெஸ் (மாற வேண்டிய பாதைகள்), 1984 - கரை சேராத ஓடங்கள், காரணம் கேட்டு வாடி, காத்திருந்த நெஞ்சங்கள், தீக்குள் விரலை வைத்தால், தூரத்தும் நினைவுகள் அழைக்கும் கனவுகள், நழுவும் நேரங்கள், நிர்வாண முகங்கள், பறவைகள் பறக்கின்றன, புரியாத அர்த்தங்கள், மௌனத்தின் குரல், 1985 - இரவுக்கும் பகலுக்கும் இடையே, இன்றே நேசியுங்கள், எட்டாத கிளைகள், சொந்தம் இல்லாத பந்தம், நிஜங்கள் நிழலாகும் போது, மௌனப்புயல், வேஷங்கள் கலைகின்றன, 1986 - எல்லைகளின் விளிம்பில், சொர்க்கவாசல், தாகம், நேற்றுப் பிறந்தவன், 1987 - அவள், கதவில்லாத வீடு, முதல் மாணவி, திறக்காத ஜன்னல்கள், நட்சத்திரங்கள் மின்னுகின்றன, கதை கதையாம் காரணமாம், கரை சேராத மாலுமிகள், 1988 - அக்னிக்குஞ்சு, துணைவி, புல்லுக்குள் உறங்கும் பனித்துளிகள், 1989 - நிற்க நிழல் வேண்டும், 1990 - சந்தியா, 1991 - பொய்முகாம்,

அம்மணி, 1992 - வேர்பிடிக்கும் மண், காதலெனும் வானவில், நிழலாட்டம், யாதுமாகி, 1993 - வேர்களைத் தேடி.

சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்கள்

1982 - கேட்கக் கூடாத காரணங்கள்

1985 - கண்ணுக்குத் தெரியாத உலகங்கள்

பயணக் கட்டுரைகள் & சமூகக் கட்டுரை

1988 - உலாவர ஓர் உலகம்

1990 - கிழக்கே ஓர் உலகம்

1991 - முன்னேறு (சமூகக் கட்டுரை)

இது போன்ற சமூகப் பார்வை பொருந்திய படைப்புகளைத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அளித்துள்ளார்.

விருதுகள்

பஞ்சாப் சாகித்திய அகாதமி விருது உள்ளிட்ட எட்டு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இவர் எழுதிய "வாஸந்தி சிறுகதைகள்" எனும் நூல் தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் 2005 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூல்களில் சிறுகதை எனும் வகைப்பாட்டில் பரிசு பெற்றிருக்கிறது. பஞ்சாப், இலங்கை, ஃபீஜி நாடுகளின் இனப் பிரச்சனைகளைப் பின்புலமாக வைத்து இவர் எழுதிய நாவல்கள் முறையே மௌனப் புயல், நிற்க நிழல் வேண்டும், தாகம் ஆகியவை. மௌனப் புயல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பஞ்சாப் சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றது. சமூக நாவலான 'ஆகாச வீடுகள்' இந்தியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்தி மொழிபெயர்ப்பிற்கு உத்தர் பிரதேஷ் சாஹித்ய சம்மான் விருது கிடைத்தது.

முதல் படைப்பு

இளமைக்காலத்தில் அவருடைய உறவினர் ஒருவர் விபத்தில் காலமாகி விட்டார் உடன் விபத்தில் சிக்கிய அவருடைய மனைவி கணவனின் இறப்பைக் கண்டு அழாமல் இருந்தது பற்றி அவருடைய உள்ளார்ந்த துன்பத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் உறவுக்காரப் பெண்கள் பேசிய வம்புப் பேச்சால் மனம் கலங்கிய படைப்பாளர். அக்கொடுமையினை எப்படியாவது வெளியிட வேண்டும் என நினைத்தார். அவருடைய எண்ணமே 'பிராயச்சித்தம்' என்ற சிறுகதையாக 1961-இல் ஆனந்த விகடனில் முத்திரைக் கதையாக வெளிவந்தது. உறவினரின் திருமணத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஏழையின் கண்ணீரைக் கண்டு துடித்த படைப்பாளரின் வெளிப்பாடே 'பசி வந்திட' என்ற அவரின் இரண்டாவது கதையாகும். இதுவும் ஆனந்த விகடனில் 1961-இல் முத்திரைக் கதையாக வெளியாகின. இவ்வாறு தொடர்ந்து பல படைப்புகளைப் படைத்து வாஸந்தி சமூகத்திற்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

மூடநம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் இல்லாதவர்களின் ஓர் ஆயுதம் மூடநம்பிக்கை. இது

நம்பிக்கையற்றவர்களால் விதி என்றும் மந்திரம் என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலை அல்லது புரியாத அறியாத பயம் என்று கருதப்படுகிறது. உலக அளவில் மக்களிடையே பல்வேறு வகையான மூடநம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. பெரும் அச்சத்தையும் செயல் தடைகளையும் உண்டாக்குபவைகளே மூடநம்பிக்கைகள். காலையில் காணும் கனவு பலிக்கும், விதவை எதிர்வந்தால் அபசகுணம், உள்ளங்கை அரித்தால் பணம் வரும் போன்ற நம்பிக்கைகள் சுத்தப் பொய். பலர் அதை நம்புகின்றனர். வெளிநாடுகளில் மட்டுமில்லாமல் நம் ஊர்களிலும் மூடநம்பிக்கையினால் பல உறவுகள் பிரிகின்ற நிலையும் இச்சமூகத்தில் காணப்படுகின்றது.

முனைவர் கோ. நீலகண்டன் அவர்கள் 'நம்பிக்கை சிலநேரம் நல்வழிப்படுத்தும் சிலநேரம் தீய வழியிலும் இழுத்துச் செல்லும்' என்றும் முனைவர் அ.இரபியுதீன் அவர்கள் 'மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் முட்டாள்தனமான சம்பிரதாயங்கள்' என்றும் கூறுகிறார்கள்.

'ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே' தமிழ் சமூகத்தில் முன்னோர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை எளிய சொற்களாகத் தங்களது சந்ததியினருக்குக் கூறியதே பழமொழிகள். எல்லா குடும்பங்களிலும் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் கூறப்பட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் நன்மை நடப்பதும், தீமை நடப்பதும் அந்த குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் பெண்ணின் கையில் தான் உள்ளது என்ற பொருள் உள்ள இப்பழமொழியைக் கூட மூடப்பழக்க வழக்கம் உள்ளவர்கள் பெண்களைப் பழிப்பதற்காகக் கையாண்டுள்ளனர்.

தீய சடங்குகளைக் கடைபிடிக்கும் ருக்மிணி மாமி

'வேர்களைத் தேடி' என்னும் புதினத்தில் தில்லியில் வசிக்கும் ருக்மிணி மாமி பிராமணர் பிரிவைச் சேர்ந்தவள். பல மூடப்பழக்க வழக்கங்களைக் கடைபிடிக்கிறவள்.

'தில்லியானா என்ன திருச்சியானா என்ன, நம்ம சமஸ்காரம் மாறிப் போகுமா...'

"நடுக்கும் குளிர் நாள்களில் வீட்டிற்கு விலக்கான தருணங்களில் மாமியின் பெண் பத்மாவுக்குக் கை கால் கழுவ வெந்திர கிடைக்காது. போர்த்திக் கொள்ள கதகதப்பான (பருத்தி மெத்தை) ரஜாய் கிடைக்காது. (வேர்களைத் தேடி 42)

என்று ருக்மிணி மாமி கூறுகிறாள். மகள் பத்மாவுக்கு மாதம் தோறும் வரும் இயற்கையான மாத விலக்கின் போது கூட அடிப்படை தேவையான போர்த்திக் கொள்ள கதகதப்பான ரஜாய் கிடைக்காமல் போன விரக்தியில் துன்பத்தில் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் மைதிலியிடம் கூறுகிறாள். மாதம் தோறும் வரும் இயற்கையான மாத விலக்கின் போது கூட, பெண்ணுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அடிப்படையான தேவைகள் கிடைக்காமல் இருப்பதையும் வெற்று சடங்குகளைக் கடைபிடிக்கும் ருக்மிணியின் மனதில் மூடநம்பிக்கை வேரூன்றி இருப்பதையும் ருக்மிணி மாமி, பத்மா இரு கதாபாத்திரங்கள் வழியாக அறியமுடிகிறது.

நிமித்தம் பார்த்தல்

நிமித்தம் அல்லது சகுணம் என்பது பண்டைத் தமிழக மக்களின் வாழ்வியல் மரபு. நிமித்தம் அல்லது சகுணம் குறித்து மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகள், சங்க இலக்கியங்கள்,

காப்பிய இலக்கியங்கள் மட்டுமின்றி நாட்டுப்புற இலக்கியங்களிலும் அதிகாகக் காணப்படுகின்றன. நிமித்தக் குறியீடுகள், மக்களின் வாழ்க்கையில் நல்ல பலன்களையோ அல்லது தீய பலன்களையோ உறுதியாக; எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை முன் கூட்டியே அறிவிக்கும் அறிகுறியாக மக்களால் இன்றுவரை நம்பப்பட்டு வரும் நம்பிக்கையாக இன்றும் இருந்து வருகின்றன.

நாள் - நிமித்தம் - நல்ல நாள் பார்த்தல் (தொல். புற., நூ. 30). நிமித்தம் என்ற சொல்லிற்குப் பொருளாகத் தொல்காப்பியர் காரணம், நிமித்தம், கூட்டம் ஆகிய பொருட்களை வகுத்துள்ளார். இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் கனவுகளில் இயற்கைக்கு முரண்பாடான அச்சத்தைத் தரக்கூடிய அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் நிமித்தங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. பல்லி கத்துதல், ஆந்தை அலறுதல், பூனை குறுக்காக வருதல் ஆகியன தீ நிமித்தங்களாகவும் மகளிர்க்குக் கண், புருவம், நெற்றி முதலியன இடம் துடித்தல் நன்நிமித்தங்களாகவும் இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

'காதலெனும் வானவில்' என்னும் புதினத்தில் கனவின் மீது நம்பிக்கை உடைய மீராவின் அத்தைப் பாட்டியிடம், மீரா கெட்ட கனவு கண்டதாகவும் அதில் யாரோ ஒருவர் இறந்து போனது போல் கனவு இருந்ததாவும் கூறுகிறாள். அதற்குப் பாட்டி, "அந்த மாதிரிக் கனாக் கண்டா ரொம்ப நல்லது வருதுன்னு அர்த்தம்" என்று கூறுவது மீராவுக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. மீராவின் அத்தைப் பாட்டி நன்நிமித்தங்களாகக் கூறுவது அறியப்படுகிறது.

நிமித்தங்கள் வாஸந்தியின் படைப்பான 'பொய்யில் பூத்த நிஜம்' என்னும் புதினத்தில் சகுந்தலாவின் பாட்டி வாயிலாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. சகுனத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட சகுந்தலாவின் பாட்டி, முன்கூட்டியே நடைபெறும் அசம்பாவிதங்களைப் பின் நடைபெறும் நிகழ்வுக்குக் காரணமாக இருக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார். அதைப் பற்றி சகுந்தலா "தளதளவென்று இருந்த துளசி வாடிப்போனதும், முந்தைய மாதம் நடந்த சுமங்கலிப் பிரார்த்தனையின் போது இறந்தவர்களின் பெயரை வாய் தவறி சொன்னதும், வரவிருக்கும் நிகழ்வுகளுக்கான எச்சரிக்கையின் அடையாளங்கள்" (பொய்யில் பூத்த நிஜம், ப. 2) என்று தான் பயந்ததாகப் பாட்டி சொல்வாள். வீட்டு மனிதர்கள் யாராவது இறந்து போனால், அவளுக்கு முன்கூட்டியே சமிக்ஞைகள் ஏற்பட்டிருந்ததாகவும் பாட்டி கூறியதாகச் சகுந்தலாவின் வாயிலாக ஆசிரியர் கூறிய விதம், நிமித்தம் அல்லது சகுனம் பெண்களின் வாழ்வில் துன்ப நிகழ்வுகளை முன்கூட்டியே எடுத்துரைக்கும் விதத்தில் அமைந்தாலும் அதை நினைத்து பெண்கள் துன்பப்படும் நிலையும் உள்ளது, என்று வாஸந்தி ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

விதியை எண்ணி வருந்துதல்

'பொய்யில் பூத்த நிஜம்' என்னும் புதினத்தில் வாழ்க்கையில் சிறுவயதிலிருந்தே அடிக்கடி பிரச்சனைகளை எதிர் போராடி துன்பத்தை மட்டுமே அனுபவித்து வந்தவள் சகுந்தலா. சகுந்தலாவிற்குத் திருணமாகி கணவன் ராஜ்மோகன் வந்ததும் மகிழ்ச்சியாக

வாழ்கிறாள். அவனும் விபத்தினால் ஐந்தாண்டுகால நினைவுகளை இழந்தப்பிறகு சகுந்தலாவை விட்டுப் பிரிந்து பெற்றோர்களுடன் கிராமத்திற்குச் செல்கிறான். மீண்டும் வாழ்க்கையின் மீது ஏற்பட்ட வெறுப்பினால் விதியைக் காரணம் கூறி வருந்துகிறாள் சகுந்தலா. “சின்ன வயசிலேந்து எனக்கு எதிர்நீச்சல் போட்டே வழக்கமாயிட்டது. விதிக்கு என்னோட விளையாடறதே வேலையாப் போச்சு.” (பொய்யில் பூத்த நிஜம், ப. 269) இதைப்பற்றி, “நீ சீட்டுக்கட்டை மாத்திப்போடு. அசகாய சூரத்தனம் செய் - இங்கே என்ன எழுதியிருக்கோ அதுதான் நடக்கும்.” (பொய்யில் பூத்த நிஜம், ப. 56) என்று அவள் பாட்டி, நீ ரொம்ப தைரியசாலி, அதனால் தைரியமாக இருக்குமாறு ஆறுதல் கூறுகிறாள். விதியைக் காட்டி துன்பப்படும் சகுந்தலாவிற்கு, மதியால் வெல் என்று அவள் பாட்டி கதாபாத்திரம் மூலம் ஆறுதல் கூறி ஆசிரியர் பெண்கள் அனைவருக்கும் உத்வேகம் கொடுப்பது போற்றுவதற்குரியது.

அதிர்ஷ்ட நம்பிக்கை

'எல்லைகளின் விளிம்பில்' என்னும் புதினத்தில் மாலதி சோதிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவளாக இருக்கிறாள். மாலதியின் அம்மா சோதிடத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டவளாக இருக்கிறாள். மாலதியின் அண்ணன் பாலு படித்து விட்டு, நேர்முகத்தேர்வு செல்லும் போதெல்லாம் ஏமாற்றங்களை மட்டுமே அடைந்து வேலை கிடைக்காமல் துன்பப்படுகிறான். "அதிர்ஷ்டம் என்கிறது ஜாதகத்துல இல்லாதபோது காரியம் எங்கே பழமாறது" (எல்லைகளின் விளிம்பில், ப. 21) என்று மாலதியின் அம்மா கூறுகிறாள். மாலதி அம்மாவின் எண்ணத்தை நினைத்து, அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் தான் வேலை கிடைக்குமெனில், எதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்? ஏன் படிக்க வேண்டும்? என்ற எண்ணம் அனைவருக்கும் வந்து விடும் என்று எண்ணி வருந்துகிறாள். மூடநம்பிக்கை வாழ்க்கையை அழிக்கிறது. விடாமுயற்சியும் சரியான எண்ணங்களும் வேண்டும். விடாமுயற்சியோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் செயல்பட்டால் வெற்றி பெறலாம் என்று தன அண்ணன் பாலுவுக்கு அறிவுரை கூறுகிறாள். எந்த ஒரு செயலையும் விடாமுயற்சியுடன் செய்ய வேண்டுமே தவிர, தோல்வி அடைந்தால் தனக்கு அதிர்ஷ்டம் இல்லை என்று எண்ணக்கூடாது என்பதில் மனஉறுதி உள்ளவளாகக் காணப்படுகிறாள் மாலதி. மாலதி கதாபாத்திரம் வாயிலாக மூடநம்பிக்கை தரும் துன்பத்திலிருந்து மீண்டு, தன்னம்பிக்கையோடும் விடாமுயற்சியோடும் செயல்படும் படி இச்சமூகப் பெண்களைத் தைரியப்படுத்தி ஊக்குவித்து வழிநடத்தும் விதத்தை ஆசிரியரின் எல்லைகளின் விளிம்பில் என்னும் புதினத்தில் அறியதுடிகிறது.

தொகுப்புரை

படைப்பாளரின் பெரும்பாலான புதினங்கள் படித்த நடுத்தர வர்கத்துப் பெண்களின் சிக்கல்களைச் சித்தரிக்கின்றன என்பதை அவருடைய புதினங்கள் பதிவு செய்கின்றன. மூடநம்பிக்கைகளும், பழங்கால சம்பிரதாயங்களும், விதி எனும் பெயரில் வருந்தும் மனநிலையும், அதனால் வரும் துன்பங்களையும் வாஸந்தி தன் எழுத்தின் வழி புதினங்களில் காட்சிப்படுத்துகிறார். மூடநம்பிக்கைகளால் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டு, குடும்பத்தில் நிகழும்

சிக்கல்களைத் தாங்கிக் கொண்டு பெண்கள் போராடுவதையும், அதிலிருந்து மீள நினைக்கும் அவர்களின் எண்ணவோட்டத்தையும், வாஸந்தி தன் படைப்புகள் மூலம் எளிய மொழிநடையில் இயல்பான பாத்திரங்களைக் கொண்டு இச்சமூக மக்களுக்குக் காட்சிப்படுத்தியதிலிருந்து பெண்கள் மூடநம்பிக்கையைத் தன்னம்பிக்கையால் வென்று சமூகத்தில் வெற்றிநடை போட வேண்டும் என்ற ஆசிரியரின் எண்ணம் நுண்ணிதின் தெளிவாய் மிளிர்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] வாஸந்தி. *எல்லைகளின் விளிம்பில்*. கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 1986.
- [2] வாஸந்தி. *பொய்யில் பூத்த நிஜம்*. கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 2002.
- [3] வாஸந்தி. *வேர்களைத் தேடி*. வானதி பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1993.
- [4] அ.இரபியுதீன். *நினைத்தேன் எழுதுகிறேன்*. நவமணி பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 2010.
- [5] தமிழ் பழமொழிகள். <https://dheivegam.com/tamil-proverbs/> 25 ஏப்ரல் 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [6] தொல்காப்பியர், *தொல்காப்பியம்*. இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை 14, 2010.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.